

מסורת הש"ס

(א) ריח מים (ב) זיל (ג) חיל
(ד) אסח לקחיה דרי חיל
(ה) סכדי ווארמזי סכ כח
(ו) לא חיל דרי חיל לא סכ
לקח אחר לה פרעמק אחר
הוואקס פכר ווי כריס
די דרי וואס וואס וואס
(ז) ריח מים (ח) ריח
(ט) ריח מים (י) מבוטס סכ
גיטין ווי (יא) לקח סכ
פסחדין לב ריח ב
פסחדין פיי מים ריח קח
קח (יב) זיל (יג) ריח
מים יבטס סכ ריח ב
(יד) זיל דשנחיל
דרי

הגהות הב"ח

(א) גם' האידענא כתיב
(מא' תו"מ ונ"ב ג' רש"י
מז' :

מוסף רש"י

[illegible]

1234

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

ואמר. לאחר זמן: **פרעמי.** ע"פ צ"ד: **נאמן.** וכשזעזע היסט: **בא מלוא.** לפנינו לכתוב לו אדרכתא עליו אין כותבין ונחתין לו: **אינו נאמן.** ליכעב אלא שכנגדו נשבע ויטול דמיו תחילתו הולכר למזבזו לדיו אין דרכו למכר לפתע עד שיפסקו דיו

וואר פּרעטי נאמן
 כותבין ונותנין לו חיי
 פּרעטי אינז נאמן בא
 ונותנין לו רב וביד מ
 צא תן לו בין חייב
 פּרעטי נאמן בא מל
 ונותנין לו אלא אי א
 דאיכא לפלוני יאמר
 פּרעטי והקדים מעידין
 ואמר פּרעטי הוחזק כ
 אתה ליתן לו ואמר
 אותו שלא פרע וחזר
 כפרן לאותו ממון
 קא משתמיט מיניה ס
 בדיני אמר רבה בר
 המנה לי בידך והלא א
 העדים מעידים אות
 פּרעטי הוחזק כפרן
 דשבתאי בריה דרבי
 לבלתיה איצטלא דמי
 עליה אירכס כתובתה
 דברים מעולם יאנו ס
 לסוף אמר להו פרער
 חיאי א"ל הוחזקת כ
 א"ר אבין א"ר אלעא
 לחבריו שבעה ואמר
 אותו שלא נשבע י
 הוחזק כפרן לאותה ש
 אבהו אמר להו מס
 אבל חייב עצמו שבו
 ד"ר אבין אמר להו א
 א"ר יוחנן היה חייב
 אותו שלא נשבע י
 אסי א"ר יוחנן יחזק
 בו ביום יחזירו לבע
 הנפק אי משום פּרע
 אסי מי א"ר יוחנן הכ
 בו ופרעו אינו חוזר
 וליומא חרא מאי א
 מוקדם ותנן שטרי
 איגיש ביומיה א"ל מ
 ביומיה קא אמינא ר
 מהו דתימא האי מ
 דבקע מהדר למופא
 דאם כן מלוה גופיה
 מהא דתנן יוצא
 ואוקימנא כשחייב מו
 ואחי למטרף לקוחות
 גופיה לא שביק דא
 ומפסדי לי אמרי התם
 תשרי מינח ניחא ליה
 שטרא האידניא כתיב
 לא עשירה אמר רבי

במקום

חייב אתה ליתן לו. הכ
פסק דין גמור כי א
פט. וסס) וקשה דכפ"ק ד
דין פלוני אתה חייב פלוני

א מלוה לכתוב אין
אתה ליתן לו ואמר
מלוה לכתוב כותבין
מיה דר"נ אמר "בין
אתה ליתן לו ואמר
לכתוב אין כותבין
בא פלוגי הכי הוא
לא צא תן לו ואמר
יתנו שלא פרעו ^(א) והור
רן לאותו פקדון יחייב
עתי והעדים מעידין
מר פרעתי לא הוחזק
ש"ט אישחמושי הוא
עד דמעיינו כי רבנן
בר חנה א"ר יוחנן
מר אין לך בידי כלום
שיש לו וחזר ואמר
לאותו פקדון כי הא
מרינום כתב לה
אז בכחוכתה וקבלה
אמר ^(ב) (להו) לא היו
די ואמרי אין כתב לה
ה אתא לקמיה דרבי
רן לאותה איצטלא:
א"ר יוחנן יהיה חייב
ובעתו והעדים מעידין
חזר ואמר (שבעתי)

וכבר מלחא דרבי
אמי^א [נאמן] עבד איני
א נמי כב"ד אמרי אי
חבירו שבועה בב"ד
ד ואמר נשבעתי הו
א שטר חוב בשוק ו
אם אי משום כתב
לפרעיה בת יומא
הא את הוא דאמרת
זוהי בו שכבר נמחל
יא שכבר נמחל ש
עוב המוקדמין פסולין
קא אמינא דלא פרעיה
כתנא אמר כשחיי
רע פרעיה והאי ד
ליה זמנא אחרתי
א שכן סבר שמעיה
טרי חוב אם יש
ו משום שמה כתב
מוסין ועד תשרי שלא
כתוב שטרא אחרים
משום דאית ליה רווח
א אמר ולא מדי הכא
מאי איכא דקמריף
חייא בר אבא א"ר

29

עין משפט
נר מצוה

[illegible][illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones